

UCHWAŁA KOMISJI HABILITACYJNEJ

powołanej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie pedagogika

wszczętym na wniosek dr Anny Seredyńskiej

z dnia 18.10.2023 r.

zawierająca opinię w sprawie nadania dr Annie Seredyńskiej stopnia naukowego doktora
habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika

Komisja habilitacyjna powołana przez Radę ds. Stopni Naukowych Akademii Ignatianum w Krakowie, Uchwałą nr 75/2022/2023 z dnia 15 czerwca 2023 r., działając na podstawie art. 221 ust. 10 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (tj. Dz. U. z 2023 poz. 742 z późniejszymi zmianami) oraz § 4 ust. 9 Uchwały nr 9/2022/2023 Senatu Akademii Ignatianum w Krakowie z dnia 13 grudnia 2022 r. w sprawie: trybu nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego w Akademii Ignatianum w Krakowie (tj. stanowiący załącznik do Uchwały nr 23/2022/2023 Senatu Akademii Ignatianum w Krakowie z dnia 21 marca 2023 r.), uchwała, co następuje:

§ 1

Komisja habilitacyjna złożona z członków wyznaczonych przez Radę Doskonałości Naukowej oraz Radę ds. Stopni Naukowych Akademii Ignatianum w Krakowie, w składzie:

- 1) przewodniczący: ks. prof. dr hab. Marian Nowak, z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego,
- 2) sekretarz: dr hab. Maria Marta Urlińska, prof. AIK, z Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie,
- 3) recenzent: prof. dr hab. Barbara Małgorzata Smolińska-Theiss, z Uczelni Korczaka w Warszawie,
- 4) recenzent: dr hab. Danuta Opozda, prof. KUL, z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego,
- 5) recenzent: prof. dr hab. Bożena Matyjas, z Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach,
- 6) recenzent: dr hab. Mariusz Granosik, prof. UŁ, z Uniwersytetu Łódzkiego w Łodzi,
- 7) członek: dr hab. Beata Topij-Stempińska, prof. AIK, z Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie

po zapoznaniu się z recenzjami i opiniami przedstawionymi przez członków Komisji habilitacyjnej oraz dokumentacją postępowania w sprawie o nadanie stopnia doktora habilitowanego stwierdza, że aktywność naukowa oraz osiągnięcie naukowe dr Anny Seredyńskiej zatytułowane *Wolontariusz hospicyjny w ujęciu tanatopedagogiki. Predyspozycje. Przygotowanie. Wyzwania wychowawcze* stanowi istotny wkład w rozwój dyscypliny naukowej pedagogika i wyraża pozytywną opinię w sprawie nadania dr Annie Seredyńskiej stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika.

Podejmując powyższą uchwałę wzięto pod uwagę:

- **osiągnięcie naukowe** - *Wolontariusz hospicyjny w ujęciu tanatopedagogiki. Predyspozycje. Przygotowanie. Wyzwania wychowawcze*. Kraków: Wydawnictwo Naukowe Akademii Ignatianum, 2021, ss. 320, które zgodnie przez większość recenzentów zostało pozytywnie ocenione jako oryginalne w sposobie ujęcia przedmiotu badań, metodologii, analizy treściowej prowadzonych badań. Podkreślono interdyscyplinarny charakter pracy.

- **aktywność naukową**, wskazaną w artykule 16 ust 1. Ustawy (dorobek naukowy obejmuje łącznie 58 publikacji, składają się na nie: 10 monografii autorskich i współautorskich, 21 artykułów w czasopismach naukowych, 22 rozdziały w monografiach zbiorowych, 5 rozdziałów w publikacjach konferencyjnych recenzowanych). Za wszystkie publikacje uzyskała łącznie 730 pkt. MNiSW w tym: 477 pkt. dotyczy artykułów w czasopismach punktowanych, 88 pkt. za rozdziały w monografiach oraz 165 pkt. za monografie recenzowane). Według bazy Google Scholar publikacje były cytowane 20 razy (h-index 3, stan na 20.09.2022). Kandydatka wykazuje także aktywność naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni. Komisja habilitacyjna oceniła tę aktywność naukową jako znaczącą.

- **osiągnięcia w zakresie dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego i organizacyjnego** Komisja habilitacyjna podkreśliła, że aktywność dydaktyczna, organizacyjna i popularyzatorska świadczą o dużym doświadczeniu i dojrzałości wymaganej od samodzielnego pracownika naukowego.

- **dokonania w ramach współpracy Habilitantki z placówką hospicyjną** (badanie z równoczesnym działaniem, praktyka terapeutyczna, diagnostyczna, wiedza teoretyczna z psychologii, teologii i pedagogiki),

§ 2

Integralną częścią niniejszej Uchwały jest załącznik nr 1 zawierający jej uzasadnienie.

§ 3

Komisja przekazuje niniejszą Uchwałę Wysokiej Radzie ds. Stopni Naukowych Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie, składając ją na ręce Przewodniczącej Rady Prof. dr hab. Władysławy Szulakiewicz.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Komisji habilitacyjnej

Kraków, 18 października 2023 r.

Załącznik nr 1 do Uchwały Komisji
habilitacyjnej z dnia 18.10. 2023 r.

Uzasadnienie Uchwały Komisji habilitacyjnej
z dnia 18 października 2023 roku zawierającej pozytywną opinię
w sprawie nadania dr Annie Seredyńskiej stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika

W dniu 18 października 2023 roku podczas posiedzenia Komisji habilitacyjnej w składzie:

- 1) przewodniczący: ks. prof. dr hab. Marian Nowak, z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego,
- 2) sekretarz: dr hab. Maria Marta Urlińska, prof. AIK, z Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie,
- 3) recenzent: prof. dr hab. Barbara Małgorzata Smolińska-Theiss, z Uczelni Korczaka w Warszawie,
- 4) recenzent: prof. dr hab. Bożena Matyjas, z Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach
- 5) recenzent: dr hab. Danuta Opozda, prof. KUL, z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego,
- 6) recenzent: dr hab. Mariusz Granosik, prof. UŁ, z Uniwersytetu Łódzkiego w Łodzi,
- 7) członek: dr hab. Beata Topij-Stempińska, prof. AIK, z Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie.

Posiedzenie zostało zorganizowane w formie hybrydowej, ze zdalnym udziałem prof. dr hab. Bożeny Matyjas oraz prof. UŁ, dr hab. Mariusza Granosika (łączyących się za pośrednictwem platformy MS-Teams).

Komisja zapoznała się z treścią recenzji oraz opinii, wskazujących mocne jak i słabsze strony dorobku naukowego, dydaktycznego, popularyzatorskiego i organizacyjnego dr Anny Seredyńskiej. W opinii członków Komisji, **dorobek ten spełnia wymogi** wskazane w art. 219 ust.1 Ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. z 2023 r. poz. 742 z późniejszymi zmianami) i na tej podstawie podjęła Uchwałę zawierającą **pozytywną opinię** w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika dr Annie Seredyńskiej. Ocenie poddano wskazane osiągnięcie naukowe – rozprawę zatytułowaną: *Wolontariusz hospicyjny w ujęciu tanatopedagogiki. Predyspozycje. Przygotowanie. Wyzwania wychowawcze*. Kraków: Wydawnictwo Naukowe Akademii Ignatianum, 2021, ss. 320) [ISBN: 978-83-7614-443-6] oraz artykuły i rozdziały w książkach.

W postępowaniu habilitacyjnym wszczętym na wniosek Pani dr Anny Seredyńskiej zostały przygotowane cztery recenzje oraz zaprezentowane zostały trzy opinie pozostałych członków Komisji. Wszystkie kończą się stwierdzeniem, że Jej osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i organizacyjne odpowiadają wymogom określonym w art. 219 ust. 1, pkt. 1-3 *Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*. Oto wybrane konkluzje recenzji przygotowanych przez członków Komisji habilitacyjnej:

prof. dr hab. Barbara Małgorzata Smolińska-Theiss: „Habilitantka rozwija swoje kompetencje w sposób wręcz ekspansywny. Buduje biografię zawodową na pograniczu pedagogiki, psychologii, teologii, pracy socjalnej. W centrum zainteresowań stawia terapię, pomoc i wsparcie indywidualne, duchowe, edukacyjne. W tych poszukiwaniach widać specyficzną formację i postawę akademika łączącego badania z działaniem. Pani dr Anna Seredyńska koncentruje się na diagnozie psychologicznej, szuka dla niej odpowiednich narzędzi poznania i pomiaru. Pogłębiona diagnoza ma jednocześnie wskazać, przybliżyć model terapii. Nie jest to zwykła racjonalność zawodowa, ale postawa etyczna nastawiona na służbę człowiekowi. Nie bez przyczyny w dalszej biografii Habilitantka podejmuje najtrudniejsze zagadnienia egzystencjalne: życia i śmierci” (s. 3). W podsumowaniu swojej recenzji stwierdza:

„Przedstawiona do recenzji rozprawa to niewątpliwie znaczący naukowo i ważny współcześnie wkład w badania nad wolontariatem hospicyjnym i posługą człowiekowi umierającemu. Co więcej jest to praca bliska pedagogice czy raczej należąca do pedagogiki. Odsłania najgłębsze fundamentalne strony ludzkiego losu – umierania i śmierci. Habilitantka nie tylko pokazuje mało znany obszar tanatologii w badaniach pedagogicznych. Odsłania wyzwania i zadania, jakie w tym obszarze stają przed praktykami i teoretykami, jak również przed pedagogiką. Dr Anna Seredyńska dysponuje dostatecznym dorobkiem naukowym i doświadczeniami akademickimi pozwalającymi na awans naukowy. Uprawia pedagogikę na pograniczu teologii i psychologii. Dysponuje solidną wiedzą w badanym przez siebie obszarze, zna publikacje nie tylko polskie na ten temat. Przedstawiony do oceny dorobek i rozprawa habilitacyjna wskazana jako osiągnięcie dowodzą, iż Habilitantka dysponuje odpowiednimi osiągnięciami i kompetencjami akademickimi, metodologicznymi i warsztatowymi właściwymi dla nauk społecznych w dziedzinie pedagogiki. Ostatecznie moja ocena dorobku i pracy dr Anny Seredyńskiej jest jednoznacznie pozytywna” (s. 11-12).

prof. dr hab. Bożena Matyjas w swojej recenzji stwierdza: „Analiza działalności naukowej i zawodowej w poszczególnych uczelniach, placówkach wskazuje dużą aktywność Habilitantki w zakresie pedagogiki (religijnej, resocjalizacyjnej, opiekuńczej, zdrowotnej czy pedeutologii) w połączeniu z psychologią i teologią, co znajduje odzwierciedlenie w wykazie dorobku naukowego (s. 2). Recenzowana monografia ma dużą wartość poznawczą, metodologiczną, empiryczną i praktyczno-użyteczną. Wskazuje na dobre przygotowanie merytoryczne habilitantki do badań empirycznych. Umiejętnie połączona została wiedza z wielu dyscyplin naukowych: pedagogiki, tanatopedagogiki, psychologii. Monografia stanowi w mojej ocenie ważny wkład do pedagogiki jako nauki o wychowaniu człowieka (także dorosłego). Habilitantka stworzyła dzieło oryginalne w sposobie ujęcia przedmiotu badań, metodologii (w tym doborze wielu standaryzowanych narzędzi badań), a także analizy (merytorycznej, statystycznej) otrzymanych wyników badań (s. 10). Habilitantka prawie od 8 lat zajmuje się nowym tematem badawczym dotyczącym wolontariatu i wolontariuszy hospicjum. Jej kontakt z Hospicjum Św. Łazarza w Krakowie sięga 2004 roku, kiedy skończyła tam kurs wolontariuszy – opiekunów chorych i podjęła wtedy posługę. Wpływ na podjęcie nowego tematu badawczego należy także łączyć z zainteresowaniami Habilitantki tanatopedagogiką i dorobkiem w tym zakresie” (s. 11-12). Konkludując stwierdza: „Moja ocena głównego osiągnięcia naukowego jest pozytywna. Jest to dzieło oryginalne w zakresie teoretycznego i interdyscyplinarnego przedstawienia problematyki wolontariatu, wolontariusza hospicyjnego w ujęciu tanatopedagogiki w zakresie predyspozycji, przygotowania oraz wyzwań wychowawczych. Wysoko oceniam także interesujące poznawczo i metodologicznie założenia badawcze oraz analizę i interpretację wyników badań własnych. Wnioski z badań mogą być przydatne nie tylko teoretykom, ale i praktykom pedagogiki jako nauki o wychowaniu człowieka. Prezentowana monografia spełnia wymogi stawiane pracom awansowym z pedagogiki. Pozytywnie oceniam także pozostałe osiągnięcia naukowe (...), które wskazują na duży wkład Habilitantki w rozwój pedagogiki. Waga podjętej problematyki, zarówno w monografii jak i pozostałych publikacjach jest znacząca w aspekcie pedagogicznym” (s. 13-14).

dr hab. Danuta Opozda, prof. KUL w swojej recenzji reasumując opinię dotyczącą głównego osiągnięcia naukowego napisała: „Autorka osiągnięcia dowiodła umiejętności i kompetencji potrzebnych w procesie projektowania badań i realizacji projektu badawczego. Wykazała się wrażliwością poznawczą w badaniu skomplikowanych zjawisk intencjonalnych oraz złożonych i wielowymiarowych problemów egzystencjalnych. Opracowanie przez dr Annę Seredyńską jako główne osiągnięcie (...) zawiera wiele cennych informacji o badanej rzeczywistości. Osiągnięcie dostarcza interesujących poznawczo i użytecznych w praktyce wyników. Mimo wskazania niektórych uchybień, rozwija wiedzę tanatopedagogiczną i zawiera rekomendacje dla praktyki wychowawczej, głównie w obszarze edukacji przyszłych wolontariuszy hospicyjnych. Tym samym uznaję, że osiągnięcie Habilitantki wnosi wkład w rozwój wiedzy pedagogicznej” (s. 8). Recenzentka odnosi się także do aktywności publikacyjnej Habilitantki uznając ją za bogatą i różnorodną. Zauważa wyraźny rozwój aktywności naukowo-badawczej po 2015 roku, oceniając spójność i umiejscowienie w pedagogice oraz interdyscyplinarność: „Podejmowana problematyka posiada wiele subdyscyplinarnych kontekstów. (...) W dorobku ostatnich lat wyłania się na plan pierwszy problematyka wolontariatu hospicyjnego i opieki hospicyjnej. Habilitantka rozwija wiedzę tanatopedagogiczną, a podejmując zagadnienia pracy z rodziną osób chorych, cierpiących i umierających nawiązuje także do pedagogiki rodziny, w ramach której, odchodzenie bliskich, śmierć i żałoba są przedmiotem refleksji i badań” (s. 10). Konkluzja zawiera następującą ocenę całości dorobku, który: „(...) jest spójny i stanowi podstawę do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego. Prowadzone przez habilitantkę badania wskazują na dobrą znajomość analizowanych zagadnień oraz przygotowanie metodologiczne do prowadzenia samodzielnych badań. Habilitantka w głównym osiągnięciu i innych swoich publikacjach podejmuje ważną poznawczo i społecznie problematykę wolontariatu oraz analizuje zjawiska i problemy związane z opieką hospicyjną oraz trudnościami towarzyszącymi człowiekowi umierającemu i jego rodzinie. Rezultaty badań poszerzają wiedzę pedagogiczną i mogą służyć praktyce życia. Główne osiągnięcie wnosi wkład w rozwój dyscypliny pedagogika, a szczególnie w subdyscyplinarny rozwój tanatopedagogiki i subdyscyplin z nią przedmiotowo i problemowo powiązanych” (s. 11).

dr hab. Mariusz Granosik, prof. UŁ pisze w konkluzji swojej recenzji: „Konkluzywna ocena dorobku dr Anny Seredyńskiej musi opierać się na zważeniu różnych składników jej wkładu do wiodącej dyscypliny, czyli pedagogiki. Bez wątpienia można podnieść jej wkład w upowszechnianie i rozwój opieki paliatywnej w Polsce, bowiem ją współtworzy, uczestniczy w wielu konferencjach (głównie krajowych), publikuje, prowadzi też badania. Może jeszcze nie doczekała się licznych cytowań czy wysokich indeksów w światowych bazach danych, jednak Habilitantka jest coraz bardziej znana w środowisku polskich tanatopedagogów. Podobnie wnoszenie do dyskursu pedagogicznego elementów teoretycznych, metodologicznych i metodycznych zaczerpniętych z psychologii. Kolejnym atutem jest zaangażowanie empiryczne, duża ilość małych projektów badawczych, wypracowana metoda, a może nawet schemat badawczy replikowany potem w różnych projektach. Z drugiej jednak strony, mam nieodparte odczucie, że Habilitantka jest bardziej psycholożką, jej metodologia, w tym wskaźniki, opiera się na narzędziach psychologicznych i prowadzi do psychologicznych wniosków. Dyskusyjne są też uogólnienia, tym bardziej, że na ogół nieznana jest metoda doboru próby. Konkluzje pedagogiczne, zwykle znacznie skromniejsze i bardziej ogólne,

wydają się niekiedy dopisane na siłę i ograniczają się do polskiego dyskursu. Nie mam też przekonania, co do konkretnego ulokowania kompetencji teoretycznych dr Anny Seredyńskiej w jakiegokolwiek subdyscyplinie pedagogiki, oczywiście podejmuje tematykę ważną dla pedagogiki społecznej, resocjalizacyjnej czy dydaktyki, ale wypełnia ją głównie treściami zakotwiczonymi w psychologii. Oczywiście takie zewnętrzne zasilenie, melioracja – jakby napisała Radlińska, może być bardzo owocne, jednak pod warunkiem bardzo dogłębnego rozpoznania własnej gleby. Dorobek dr Anny Seredyńskiej jest znaczący i zogniskowany na kilku bardzo ważnych tematach (opieka paliatywna, wolontariat, tanatopedagogika). Należy jednak postawić pytania: czy wpisuje się on w dyscyplinę pedagogika, czy spełnia jej metodologiczne i etyczne standardy i czy stanowi oryginalny i znaczący wkład” (s. 14). „Konkluzja zawiera też wyważoną ocenę wszystkich elementów poddanych ocenie: biorąc pod uwagę przedłożone do oceny osiągnięcia naukowe, ważąc ich zalety i wskazane wyżej słabości oraz rozstrzygając liczne wątpliwości na korzyść Habilitantki, stwierdzam, że na tym etapie postępowania można przyjąć, że spełniają one wymagania ustawowe. W związku z tym rekomenduję nadanie jej stopnia doktor habilitowanej w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika, jednak z zastrzeżeniem, że niektóre poruszone wątpliwości powinny zostać rozstrzygnięte w trakcie dalszych etapów postępowania habilitacyjnego, szczególnie te dotyczące usytuowania dorobku” (s. 15)

Pozostali Członkowie Komisji przedstawili również pozytywne opinie, uznając dr Annę Seredyńską jako przygotowaną do samodzielnego prowadzenia własnych naukowych badań i wspierającą rozwój młodych pracowników nauki, a także wolontariuszy zaangażowanych w hospicyjną działalność. Zaopiniowano pozytywnie kierunki naukowego rozwoju oraz dynamikę działalności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej Habilitantki, stwierdzając, że całość dorobku dr Anny Seredyńskiej, pomimo pewnych jeszcze elementów, które mogłyby być dopracowane, czy też zauważanych braków i słabych stron, spełnia wymagania stawiane aktualnie w przewodach habilitacyjnych w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika.

Komisja habilitacyjna na podstawie rozprawy i przedstawionego dorobku zauważyła zgodnie oryginalność, precyzyjne ukierunkowanie naukowych poszukiwań dr Anny Seredyńskiej, jak też spełnienie przez nią wymaganych kryteriów związanych z postępowaniem habilitacyjnym. Komisja stwierdza zatem, że osiągnięcia naukowo-badawcze Habilitantki, stanowią znaczny wkład w rozwój pedagogiki jako dyscypliny naukowej. Sformułowane przez Recenzentów pozytywne konkluzje i opinie znalazły potwierdzenie w dyskusji podczas kolokwium habilitacyjnego, które odbyło się w dniu 18 października 2023 roku.

Recenzenci oraz Członkowie Komisji zwrócili uwagę m.in. na następujące dokonania naukowe Kandydatki, które uzasadniają decyzję Komisji za nadaniem dr Annie Seredyńskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika:

- 1) naukowa dojrzałość Habilitantki (potwierdzona jednoznacznie we wszystkich recenzjach i opiniach członków Komisji);
- 2) dorobek naukowy ilościowo i jakościowo znaczący dla nauk pedagogicznych;
- 3) interdyscyplinarność zainteresowań badawczych (psychologia, teologia, medycyna, praca socjalna) i świadomość ich powiązań z pedagogiką;

- 4) wkład w rozwój dyscypliny pedagogika, a szczególnie w subdyscyplinarny rozwój tanatopedagogiki i subdyscyplin z nią przedmiotowo i problemowo powiązanych. Habilitantka nie tylko pokazuje mało znany obszar tanatologii w badaniach pedagogicznych, ale odsłania wyzwania i zadania, jakie w tym obszarze stają przed praktykami i teoretykami, jak również przed pedagogiką;
- 5) wysoko oceniana praca nad konstrukcją narzędzia badawczego służącego do diagnozowania mechanizmów obronnych. Jest to wkład w problematykę diagnozy psychopedagogicznej, jako dobry przykład pracy nad powstaniem i udoskonalaniem narzędzi badawczych posiadających użyteczność w praktyce pedagogicznej;
- 6) bogate instrumentarium metodologiczne i interesująca egzemplifikacja integrująca myśl pedagogiczną z praktyką, świadczące o znajomości w zakresie organizowania badań naukowych w szerokim tego słowa znaczeniu i umiejętności wyznaczania sobie ram metodologicznych w procesie poznania naukowego;
- 7) umiejętność współpracy i konstruktywnego działania w praktyce hospicyjnej: niewątpliwy jest wkład Habilitantki w upowszechnianie i rozwój opieki paliatywnej w Polsce, jest też coraz bardziej znana w środowisku polskich tanatopedagogów;
- 8) włączanie do dyskursu pedagogicznego elementów teoretycznych, metodologicznych i metodycznych zaczerpniętych z psychologii. Atutem jest zaangażowanie empiryczne, duża ilość małych projektów badawczych, wypracowany schemat badawczy replikowany następnie w różnych projektach;
- 9) podjęta nowatorska i ważna społecznie problematyka badawcza, dociekliwość i zdolność wnikania w egzystencjalne problemy zwłaszcza osób przebywających w hospicjach i ich opiekunów, jak również przejawiana wysoka motywacja do pracy naukowej i dydaktycznej oraz wspierającej wolontariuszy, przygotowująca ich do posługi cierpiącym i umierającym;
- 10) twórczy wkład w badania naukowe z zachowaniem standardów sumienności i rzetelności naukowej, szczególnie w badania ilościowe z wykorzystaniem narzędzi statystycznych, drobiazgową wręcz staranność w opracowanie ilościowego materiału empirycznego.

Kandydatka w trakcie kolokwium habilitacyjnego wykazała, że Jej dorobek naukowy wnosi znaczny wkład do pedagogiki jako dyscypliny naukowej, w ramach której ubiega się o stopień naukowy doktora habilitowanego. Podczas kolokwium Habilitantka udzielając odpowiedzi na zadane przez członków Komisji pytania, wykazała się wiedzą z zakresu pedagogiki i jej subdyscyplin, a zwłaszcza pedagogiki specjalnej, tanatopedagogiki, pedagogiki terapeutycznej, pedagogiki społecznej, także psychologii. Dowiodła też swoich umiejętności uprawiania nauki zgodnie z metodologią badań stosowanych w pedagogice.

Kolokwium habilitacyjne potwierdziło zasadność pozytywnych opinii wszystkich członków Komisji. Ze względu na cztery pozytywne recenzje dorobku naukowego Kandydatki oraz przebieg kolokwium habilitacyjnego, Komisja habilitacyjna w głosowaniu jawnym (7 głosów na TAK; 0 głosów PRZECIW oraz 0 głosów WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ) **jednogłośnie** poparła wniosek dr Anny Seredyńskiej o nadanie Jej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie pedagogika.

W tej sytuacji Komisja habilitacyjna podjęła Uchwałę w sprawie skierowania tego wniosku do Wysokiej Rady ds. Stopni Naukowych Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie o

nadanie dr Annie Seredyńskiej stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie pedagogika.

Julian Nowak

Przewodniczący Komisji habilitacyjnej

Kraków, 18 października 2023 r.